

ก่อสร้างไม่ครบตาม “แบบแปลน” แนนท่ายสัญญา : มีสิทธิถูกปรับ-รับค่าจ้างไม่เต็ม !

ปวงข้าพระพุทธเจ้า	ขอน้อมเกล้าฯ อาลัยรัก
พระปรีชาเลศยิ่งนัก	โลกประจักษ์องค์ภูมิินทร์
ธ ปกเกล้าปกกระหม่อม	ทรงคุ้มป้องภัยสูญสิ้น
ลูกคือ “ข้าบดินทร์”	ธูสิดินเบื้องพระยุคลฯ
ขอน้อมอภิรักษ์	ถวายศักดิ์เกียรติกมล
ทำหน้าที่ข้าทูล	สนองพระบาททุกชาติไป
จักใช้ธรรมนำชีวิ	ตามรอยที่พ่อหลวงให้
ศิระกรานนบพระภูวไนย	ใส่เกล้าฯ ไว้ใน “สัตย์ปฏิญาณ”

ปวงข้าพระพุทธเจ้าขอน้อมเกล้าฯ น้อมกระหม่อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้
ข้าพระพุทธเจ้า นางสมฤดี ธัญญสิริ รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง
และบุคลากรสำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

(ประพันธ์โดยนางสาวธัญธร ปังประเสริฐ)

ปวงข้าพระพุทธเจ้าขอน้อมนำพระราชดำรัสและแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ยึดถือเป็นแนวทางในการดำรงตนและปฏิบัติหน้าที่ราชการ ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้ ที่ทรงมีต่อพสกนิกรไทยตลอดระยะเวลาการเสด็จขึ้นครองราชสมบัติฯ 70 ปี ด้วยทรงตั้งมั่นในพระราชหฤทัยต่อพสกนิกรในวันที่เสด็จไปศึกษาต่อ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในปี พ.ศ.2489 ดังเรื่องเล่าใน “หนังสือที่สุดของหัวใจ” ว่าเมื่อทรงได้ยินเสียงราษฎรคนหนึ่งตะโกนลั่นว่า **"ในหลวง อย่าทิ้งประชาชน"** ทำให้พระองค์มีพระราชสัจจะจากดวงพระราชหฤทัยที่จะมีพระราชดำรัสกับประชาชนในขณะนั้นว่า **"ถ้าประชาชนไม่ทิ้งข้าพเจ้าแล้ว ข้าพเจ้าจะทิ้งประชาชนอย่างไรได้"**

ปวงข้าพระพุทธเจ้าจักขอน้อมนำพระราชปณิธานดังกล่าวมาเป็นขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่ออำนวยสุข สร้างความเป็นธรรมและเยียวยาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน ในการสนับสนุนภารกิจงานด้านวิชาการแก่ศาลปกครองอันเป็นสถาบันหลักของประเทศที่ใช้อำนาจตุลาการอำนวยความยุติธรรมทางปกครอง คือการพิจารณาพิพากษาข้อพิพาทเกี่ยวกับคดีปกครอง ตามหลักนิติธรรม อย่างมีประสิทธิภาพและมีมาตรฐานในระดับสากล ก่อให้เกิดบรรทัดฐานการบริหารราชการแผ่นดิน และสร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ บรรลุผลสมตามเจตนารมณ์ของการจัดตั้งศาลปกครองซึ่งกำเนิดขึ้นในรัชสมัยของพระองค์ท่านสืบไป

สำหรับการนำเสนอแนวคำวินิจฉัยคดีปกครองของศาลปกครองเพื่อสร้างบรรทัดฐานการบริหารราชการแผ่นดินและวางแนวทางการปฏิบัติราชการที่ดี ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของประชาชน/เอกชนในวันนี้เป็นกรณีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง คือสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเทศบาลซึ่งเป็นสถานที่

ให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในพื้นที่ โดยคดีดังกล่าวศาลปกครองได้วางบรรทัดฐานอันจะเป็นประโยชน์ ทั้งสำหรับฝ่ายปกครองในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความละเอียดรอบคอบและการใช้สิทธิเรียกร้องค่าปรับจากการ ผิดสัญญาตลอดจนค่าเสียหายอันเกี่ยวเนื่องกับสัญญา และยังให้ความชัดเจนแก่ฝ่ายเอกชนคู่สัญญาเกี่ยวกับ สิทธิและหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวด้วย ทั้งนี้เพื่อให้การจัดทำบริการสาธารณะ บรรลุผล คุ่มค่า สมประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการทางปกครองซึ่งใช้งบประมาณของรัฐ และในขณะเดียวกัน ก็ให้ความเป็นธรรมกับเอกชนคู่สัญญาด้วย ซึ่งสัญญาทางปกครองถือเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญของฝ่าย ปกครองในการใช้จัดทำบริการสาธารณะต่างๆ เช่น การก่อสร้างถนน สะพาน โรงพยาบาล อาคารเรียน อ่าง เก็บน้ำ อันเป็นบริการสาธารณะที่จำเป็นสำหรับประชาชน

โดยคดีนี้ เทศบาล (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้ทำสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารเทศบาลหลังใหม่เป็นอาคารคอนกรีต เสริมเหล็กพร้อมโรงจอดรถ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. (ผู้ฟ้องคดี) เพื่อให้บริการประชาชนผู้มาติดต่อราชการ โดยแบ่งการทำงานและการจ่ายค่าจ้างออกเป็น 5 งวด สำหรับประเด็นข้อโต้แย้งเกี่ยวกับสัญญาดังกล่าว เกิดจากผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารไม่ครบตามแบบแปลนแนบท้ายสัญญา คือขาดงานติดตั้งหม้อ แปลงไฟฟ้า ซึ่งเป็นงานในงวดที่ 5 โดยผู้ฟ้องคดีอ้างว่าใน **ใบประมาณราคาก่อสร้าง**ซึ่งเจ้าหน้าที่ของเทศบาล จัดทำขึ้นไม่ปรากฏรายการวัสดุของงานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าอยู่ด้วย เมื่อการกำหนดราคากลางของเทศบาล ไม่มีการประมาณราคางานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าไว้ ผู้ฟ้องคดีจึงมิได้คิดคำนวณค่างานดังกล่าวรวมอยู่ในการ ก่อสร้างครั้งนี้ และในใบเสนอราคาของผู้ฟ้องคดีก็มิได้มีรายการดังกล่าวตั้งแต่แรก งานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้า จึงไม่อยู่ในขอบเขตงานตามสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารที่พิพาท

หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารและส่วนประกอบอื่นๆ ครบแล้ว ยกเว้นงานติดตั้ง หม้อแปลงไฟฟ้า จึงขอส่งมอบงานและขอรับเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย คืองวดที่ 5 แต่เทศบาลไม่ยอมชำระโดยให้ เหตุผลว่าผู้ฟ้องคดีปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามสัญญา หากไม่มีการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าก็ไม่อาจตรวจรับมอบงาน ระบบไฟฟ้าที่ทดสอบแล้วและไม่สามารถใช้อาคารตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญาได้ ผู้ฟ้องคดียืนยันไม่ติดตั้ง หม้อแปลงไฟฟ้างดกล่าว เทศบาลจึงได้บอกเลิกสัญญากับผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นฟ้องเทศบาลต่อศาลปกครอง เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งบอกเลิกสัญญาดังกล่าวและให้เทศบาลจ่ายเงินค่าจ้างงวดสุดท้าย และค่าก่อสร้าง โครงหลังคาที่มีการปรับแบบทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น รวมทั้งค่าเสียหายจากการที่ผู้ฟ้องคดีถูกดูหมิ่นเกลียดชัง อันกระทบต่อความเชื่อถือในวิชาชีพและต่อสถาบันการเงิน

คดีมีประเด็นที่น่าสนใจประการแรกคือ กรณีที่รายละเอียดของงานจ้างไม่ได้ถูกกำหนดใน ใบประมาณราคางาน แต่กำหนดไว้ในแบบแปลนแนบท้ายสัญญา ผู้รับจ้างมีหน้าที่ต้องรับผิดชอบ ดำเนินการให้เป็นไปตามแบบแปลนแนบท้ายสัญญาหรือไม่ ? กรณีจึงมีข้อพิพาทให้ศาลวินิจฉัยว่าระหว่าง “แบบแปลนแนบท้ายสัญญา” กับ “ใบประมาณราคา” ซึ่งมีเนื้อหาขัดแย้งกัน ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติให้ เป็นไปตามสัญญาอย่างไร

ประเด็นนี้ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ในการเสนอราคารับจ้างงาน ผู้เสนอราคาจะต้องนำแบบแปลน ที่ได้รับพร้อมกับเอกสารประมูลจ้างไปพิจารณาตรวจดูโดยละเอียดว่ามีรายละเอียดงานที่จ้างรายการใดบ้าง ก่อนที่จะทำการเสนอราคา อีกทั้งในสัญญาได้ระบุอย่างชัดเจนว่าเอกสารแนบท้ายสัญญาคือแบบแปลนและ

แบบจ่ายโครงการ รวมทั้งเอกสารรายการประกอบแบบแปลนให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ประกอบกับงานงวดสุดท้ายกำหนดให้ผู้ฟ้องคดีทำการทดสอบระบบไฟฟ้าภายในอาคารก่อสร้าง หากไม่ติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าไปพร้อมกับงานอื่นๆ ก็ไม่อาจตรวจรับมอบงานระบบไฟฟ้าได้ และไม่อาจใช้อาคารได้ตามวัตถุประสงค์แห่งสัญญา

ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีอาชีพประกอบกิจการก่อสร้างย่อมทราบดีว่า “แบบแปลนการก่อสร้างและเอกสารประกอบแบบแปลน” จะต้องถูกกำหนดให้เป็นเอกสารแนบท้ายสัญญาและถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาเสมอ ในขณะที่ “ใบประมาณราคา” เป็นเพียงเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ซื้อของเสนอราคาใช้เป็นแนวทางในการคิดคำนวณราคาก่อสร้างซึ่งต้องพิจารณาประกอบกับแบบแปลนเสมอ ใบประมาณราคาหาได้ถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของสัญญาพิพาทไม

แม้ว่าคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวซึ่งได้รับแต่งตั้งจากนายอำเภอได้สอบสวนหาข้อเท็จจริงแล้วมีความเห็นว่า ในแบบแปลนมีการกำหนดงานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าไว้ แต่เจ้าหน้าที่ผู้ประมาณราคาไม่ได้คัดลอกรายการวัสดุของงานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้ารวมไว้ในใบประมาณราคาด้วย งานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าจึงไม่มีในใบประมาณราคาและในส่วนของการกำหนดราคากลาง การที่เทศบาลมิได้ระบุรายการงานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าไว้ในใบประมาณราคาถือเป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่ของเทศบาล

อย่างไรก็ตาม ผู้ฟ้องคดีก็ยัง “มีหน้าที่ตรวจสอบแบบแปลนโดยละเอียด” เพื่อทราบว่าในแบบแปลนมีการกำหนดงานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าและผู้ฟ้องคดีจะต้องประมาณราคางานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าเสนอต่อเทศบาลเพิ่มเติมด้วย โดยไม่อาจอ้างว่างานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าไม่มีกำหนดอยู่ในสัญญา

ประการที่สอง การที่เทศบาลในฐานะผู้ว่าจ้างใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเป็นการกระทำที่ชอบด้วยสัญญาและกฎหมายหรือไม่ ? และหากเป็นการเลิกสัญญาโดยชอบด้วยสัญญาและกฎหมาย เทศบาลจะต้องชดใช้เงินให้กับผู้ฟ้องคดีในฐานะผู้รับจ้างหรือไม่ เพียงใด ?

เมื่องานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าซึ่งปรากฏอยู่ในแบบแปลนการก่อสร้างและเอกสารประกอบแบบแปลนเป็นงานตามสัญญา การที่ผู้ฟ้องคดีปฏิเสธไม่ทำงานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าจนพ้นกำหนดเวลาแล้วเสร็จตามสัญญาที่ได้ขยายแล้ว จึงถือว่า**ประพฤติดิตสัญญา** เมื่อเทศบาลมีหนังสือแจ้งบอกเลิกสัญญาจ้างกับผู้ฟ้องคดีและสงวนสิทธิเรียกค่าปรับตามสัญญา จึงเป็นการบอกเลิกสัญญาที่ชอบด้วยสัญญาและกฎหมายแล้ว

โดยผลของการบอกเลิกสัญญาย่อมทำให้สัญญาระงับไป คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่ง**กลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม** ตามมาตรา 391 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่เนื่องจากการก่อสร้างอาคารสำนักงานและโรงจอดรถซึ่งเป็นการทำงานในงวดที่ 1 ถึงงวดที่ 4 ที่ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการแล้วเสร็จรวมถึงงานงวดสุดท้ายที่ส่วนใหญ่ได้ดำเนินการเสร็จแล้วซึ่งไม่สามารถกลับคืนสู่ฐานะเดิมได้ การบอกเลิกสัญญาจึงไม่กระทบต่องานงวดที่ 1 ถึงงวดที่ 4 และงานงวดที่ 5 ในส่วนที่ดำเนินการไปแล้ว

เมื่อเทศบาลได้เข้าใช้อาคารที่ผู้ฟ้องคดีทำไม่แล้วเสร็จดังกล่าว ถือได้ว่าเทศบาลได้รับประโยชน์ในงานที่ผู้ฟ้องคดีทำไปแล้ว จึงต้องชดใช้คืนด้วยการใช้เงินตามควรค่าแห่งงานที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำแล้วเสร็จ**ให้แก่ผู้ฟ้องคดี** ตามมาตรา 391 วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องคดีนี้ต่อศาลถือได้ว่าเป็นการเตือนให้เทศบาลชดใช้ค่าแห่งการงานในงวดสุดท้ายอยู่ในตัว ประกอบกับผู้ฟ้องคดีฟ้อง

ขอให้เทศบาลจ่ายค่าจ้างงวดสุดท้ายพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จึงถือได้ว่าเทศบาลตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ค่าจ้างงานงวดสุดท้ายนับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไป (มาตรา 204 และมาตรา 224 วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์) เทศบาลจึงต้องชำระดอกเบี้ยผิดนัดให้แก่ผู้ฟ้องคดีนับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จด้วย

ส่วนงานที่ผู้ฟ้องคดีทำไม่แล้วเสร็จ กล่าวคือ ภายหลังการบอกเลิกสัญญา เมื่องานติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าของอาคารสำนักงานเป็นงานจ้างที่มีกำหนดอยู่ในแบบแปลนแนบท้ายสัญญาซึ่งถือว่ามีการกำหนดไว้ในสัญญา และผู้ฟ้องคดีไม่ทำงานดังกล่าวให้แล้วเสร็จตามสัญญา เทศบาลจึงได้ทำสัญญาจ้างผู้รับจ้างรายอื่นมาดำเนินการในส่วนที่เหลือ และได้จ่ายเงินค่าจ้างดังกล่าวให้แก่ผู้รับจ้างรายอื่นแล้ว เทศบาลจึงมีสิทธิที่จะนำเงินค่าจ้างติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าดังกล่าวมาหักออกจากค่าจ้างงานงวดสุดท้ายที่จะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ในส่วนค่าเสียหายจากการถูกดูหมิ่นเกลียดชังที่มีผลกระทบต่อความเชื่อถือในวิชาชีพและต่อสถาบันการเงินที่ผู้ฟ้องคดีเรียกร้องมานั้น เมื่อศาลได้วินิจฉัยแล้วว่า การบอกเลิกสัญญาของเทศบาลชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจเรียกค่าเสียหายในส่วนนี้ได้

ประการที่สาม ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจสั่งให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับจากการที่กระทำผิดสัญญา กับเทศบาล และนำค่าจ้างที่เทศบาลได้ว่าจ้างผู้รับจ้างรายอื่นมาซ่อมแซมอาคารบางส่วนที่ก่อสร้างเสร็จแล้วแต่เกิดความชำรุดเสียหายในภายหลัง โดยนำมาหักออกจากเงินค่าจ้างงานงวดสุดท้ายที่เทศบาลต้องชำระแก่ผู้ฟ้องคดีได้หรือไม่ ? ศาลวินิจฉัยดังนี้

- กรณีที่เทศบาลโต้แย้งมาในคดีนี้ว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญาและการบอกเลิกสัญญาของเทศบาลชอบด้วยสัญญาและกฎหมายแล้ว เทศบาลจึงมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับตามสัญญานั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีปฏิเสธไม่ยอมชำระค่าปรับ กรณีจึงมีประเด็นข้อโต้แย้งในสิทธิของเทศบาลเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองซึ่งชอบที่เทศบาลจะเสนอข้อพิพาทต่อศาลเพื่อเรียกร้องให้ผู้ฟ้องคดีชำระค่าปรับจากการผิดสัญญาเป็นอีกคดีหนึ่งหรือฟ้องแย้งมาในคดีนี้ แต่ไม่ปรากฏว่าเทศบาลได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาลหรือฟ้องแย้งมาในคดีนี้ ประเด็นการชำระค่าปรับของผู้ฟ้องคดีแก่เทศบาล ศาลจึงไม่อาจวินิจฉัยได้ รวมทั้งไม่อาจนำค่าปรับที่ผู้ฟ้องคดีต้องชำระแก่เทศบาลมาหักออกจากเงินค่าจ้างงานงวดสุดท้ายที่เทศบาลจะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้

- กรณีที่เทศบาลโต้แย้งว่ามีความชำรุดบกพร่องของอาคารบางส่วนที่ผู้ฟ้องคดีก่อสร้างเสร็จแล้ว ทำให้ต้องจ้างผู้รับจ้างรายอื่นมาซ่อมแซมปรับปรุงอาคารในส่วนที่ชำรุดเสียหายจึงประสงค์จะหักค่าจ้างดังกล่าวออกจากค่าจ้างที่ต้องชำระแก่ผู้ฟ้องคดีในงวดสุดท้ายนั้น โดยงานที่ชำรุดบกพร่องส่วนใหญ่เป็นงานก่อสร้างที่อยู่ในงานงวดที่ 4 ซึ่งเป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีทำเสร็จแล้ว กรณีจึงไม่ถือเป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีทำไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์จนก่อให้เกิดความเสียหาย ประกอบกับเทศบาลได้ยอมรับว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นกับอาคารส่วนหนึ่งเนื่องมาจากภัยธรรมชาติด้วย ฉะนั้นในการที่เทศบาลจะมีสิทธินำค่าจ้างผู้รับจ้างรายอื่นที่ซ่อมแซมอาคารส่วนที่อยู่ในงานงวดที่ 4 มาหักออกจากค่าจ้างงานงวดสุดท้ายที่จะต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้หรือไม่ เทศบาลจะต้องฟ้องคดีต่อศาลหรือฟ้องแย้งในคดีนี้ เพื่อตั้งฐานแห่งสิทธิเรียกร้องของตนจากความชำรุดบกพร่องของงานจ้างที่รับมอบ

มาแล้ว เมื่อไม่ได้ฟ้องผู้ฟ้องคดีต่อศาลหรือฟ้องแย้งมาในคดีนี้ ศาลจึงไม่อาจนำเงินค่าจ้างดังกล่าวมาหักออกจากเงินค่าจ้างงานงวดสุดท้ายที่เทศบาลต้องชำระให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้เช่นกัน

คดีนี้ ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เทศบาลชำระค่าจ้างงานงวดสุดท้าย โดยหักค่าใช้จ่ายที่เทศบาลได้จ้างผู้รับจ้างรายอื่นมาทำการติดตั้งหม้อแปลงไฟฟ้าออก พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปีของต้นเงิน นับแต่วันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จให้แก่ผู้ฟ้องคดี (คดีหมายเลขแดงที่ อ.489/2559)

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดได้วางบรรทัดฐานเกี่ยวกับการดำเนินการและการปฏิบัติตามสัญญาทางปกครองตลอดจนการใช้สิทธิเรียกร้องความเสียหายอันเกี่ยวเนื่องมาจากสัญญาทางปกครองดังนี้

ประการแรก แบบแปลนแนบท้ายสัญญาถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา ส่วนใบประมาณราคาเป็นเพียงเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ที่ซื้อของเสนอราคาใช้เป็นแนวทางในการคิดคำนวณราคาค่าก่อสร้าง ซึ่งผู้ซื้อของฯ จะต้องคำนวณราคาโดยพิจารณาประกอบควบคู่กับแบบแปลนด้วยเสมอ และมีหน้าที่ต้องตรวจดูแบบแปลนโดยละเอียด โดยเมื่อปรากฏรายการก่อสร้างอยู่ในแบบแปลนย่อมถือเป็นรายการก่อสร้างที่ต้องดำเนินการตามสัญญา ดังนั้นเมื่อผู้ซื้อของเสนอราคาเป็นผู้มีอาชีพประกอบการก่อสร้างและทราบดีอยู่แล้วถึงเนื้อหาที่จะต้องดำเนินการ หากเห็นว่าใบประมาณราคาและรายละเอียดของงานไม่ตรงกับแบบแปลนแนบท้ายสัญญาก็ควรที่จะต้องสอบถามเจ้าหน้าที่ให้ทราบรายละเอียดที่ชัดเจนเพื่อจะได้คำนวณราคางานให้ครบถ้วนตามแบบแปลนและเสนอต่อผู้รับจ้าง ส่วนฝ่ายปกครองซึ่งมีหน้าที่กำหนดแบบแปลนและใบประมาณราคาซึ่งใช้คำนวณราคากลางก็จะต้องมีความละเอียดรอบคอบในการตรวจสอบเนื้อหาให้ถูกต้อง เพราะใบประมาณราคาแม้จะไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาจ้าง แต่ก็เป็นส่วนประกอบสำคัญในการที่ผู้รับจ้างจะนำมาใช้ประกอบการคิดค่าจ้างในงานก่อสร้าง ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลังเช่นในกรณีนี้ซึ่งไม่เป็นผลดีแก่ฝ่ายใดเลย

ประการที่สอง สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารสำนักงานเทศบาลมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองซึ่งฝ่ายปกครองมีอำนาจบอกเลิกสัญญาได้ โดยผลของการบอกเลิกสัญญาทำให้สัญญาระงับไป คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิม ในการนี้ย่อมไม่กระทบต่องานที่ได้ดำเนินการเสร็จแล้วซึ่งไม่สามารถกลับคืนสู่ฐานะเดิมได้ ฉะนั้น ในการชำระค่าจ้างในงวดงานใดจึงให้คำนวณและชำระค่าจ้างแก่ผู้รับจ้างเฉพาะในงานที่ดำเนินการแล้วเสร็จตามสัญญา โดยให้หักค่าจ้างส่วนที่ไม่ได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามสัญญาออก

ประการที่สาม การที่ฝ่ายปกครองจะเรียกร้องให้ผู้รับจ้างซึ่งผิดสัญญาชำระค่าปรับ และการเรียกร้องให้ผู้รับจ้างชดเชยค่าซ่อมแซมอาคารที่ชำรุดเสียหายในส่วนที่ผู้รับจ้างได้ทำงานแล้วเสร็จ เป็นเรื่องของการตั้งสิทธิเรียกร้องที่จะต้องมีการฟ้องแย้งมาในคดีที่พิพาทหรือตั้งฟ้องเป็นคดีใหม่ หากไม่มีการตั้งสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ศาลย่อมไม่มีอำนาจพิจารณากำหนดค่าเสียหายที่ต้องชำระได้ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญและมีผลต่อการใช้สิทธิเรียกร้องซึ่งมีกำหนดระยะเวลาในการยื่นฟ้องคดีไว้ โดยการฟ้องคดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายใน 5 ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี (มาตรา 51 พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.2542)

คดีนี้นอกจากศาลปกครองจะได้วินิจฉัยวางบรรทัดฐานการปฏิบัติราชการที่ดีให้กับหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวข้างต้นแล้วยังเป็นคดีที่สะท้อนให้เห็นถึงการทำหน้าที่อำนวยความสะดวกทางปกครองของศาลปกครองในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐหรือการกระทำทางปกครอง เพื่อแก้ไขเยียวยาความเดือดร้อนเสียหายแก่คู่กรณีที่มีungskุมครองประโยชน์สาธารณะควบคู่ไปกับการปกป้องรักษาสีทธิของเอกชนตามหลักนิติธรรม เพื่อให้การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยสงบสุขตามครรลองในระบอบนิติรัฐ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
